

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Š. D.**, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Petrem Saskou, advokátem, se sídlem Mírové náměstí 207/34, 400 01 Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, Odbor správních činností a krajský živnostenský úřad**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2012, č.j. 2963/SČaKŽU/2012-4, JID: 166775/2012/KUUK,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 13.2.2013, která byla zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky doručena téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2012, č.j. 2963/SČaKŽU/2012-4, JID: 166775/2012/KUUK, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčína, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad, ze dne 8.10.2012, č.j. OSC/86791/2012/Bedn, kterým byla žalobci podle ustanovení § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), uložena povinnost obnovit pokojný stav spočívající v umožnění průchodu a průjezdu přes parcely č. 1597/1, č. 84 a č. 1711 na stavební pozemek č. 41, na kterém je umístěn rodinný dům č.p. 74, když všechny tyto nemovitosti se nacházejí v katastrálním území Velká Veleň, a zároveň umožnit JUDr. A. K. a MUDr. A. Š. pokojné užívání cesty. Žalobce se současně též domáhal zrušení prvostupňového rozhodnutí.

Žalobce následně podáním ze dne 21.2.2013, jež bylo soudu prostřednictvím datové schránky doručeno téhož dne, soudu sdělil, že dne 12.2.2013 (pozn. soudu: *v podání bylo sice uvedeno datum 12.2.2012, nicméně ze všech okolností projednávané věci je zřejmé, že v tomto případě měl žalobce na mysli datum 12.2.2013*) podal k Ministerstvu vnitra podnět k zahájení přezkumného řízení. Vzhledem k této skutečnosti žalobce požádal soud, aby postupem dle ustanovení § 48 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), řízení přerušil do pravomocného skončení řízení vedeného Ministerstvem vnitra ohledně podnětu žalobce k zahájení přezkumného řízení. Žalobce dále ještě podáním ze dne 24.6.2013, které bylo soudu prostřednictvím držitele poštovní licence doručeno dne 3.7.2013, požádal soud, aby žalobě ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 s.ř.s. přiznal odkladný účinek.

Podle ustanovení § 68 písm. b) s.ř.s. je žaloba nepřijatelná, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. Podle ustanovení § 46 odst. 2 věta první s.ř.s. pak soud odmítne návrh, domáhá-li se

navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

V nyní posuzovaném případě není sporu o tom, že předmětem řízení před správními orgány je ochrana před zásahem do pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku. Již ze systematického zařazení ustanovení § 5 občanského zákoníku je patrné, že ochrany se zde má dostat právům z občanskoprávních vztahů ve smyslu ustanovení § 1 občanského zákoníku, nikoliv veřejným subjektivním právům ve smyslu ustanovení § 2 s.ř.s. Rozhodování dle ustanovení § 5 občanského zákoníku je příkladem svěřené pravomoci správními orgány rozhodovat ve věcech občanskoprávních, přičemž předmětem rozhodnutí správních orgánů v tomto řízení není veřejné subjektivní právo, ale právo soukromé [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 4.6.1998, sp. zn. III. ÚS 142/98; stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 13.5.2003, sp. zn. Pl.ÚS-st. 18/03, www.usoud.cz].

Samotnou povahou rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 5 občanského zákoníku, resp. otázkou, který soud je příslušný rozhodovat o žalobě proti takovému rozhodnutí, se pak zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13.9.2007, č.j. 8 As 2/2005-32, a také zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, v usnesení ze dne 8.10.2008, č.j. Konf 8/2008 – 4 (oba dostupné na www.nssoud.cz). Z této judikatury vyplývá, že rozhodnutí o ochraně před zásahem do pokojného stavu podle ustanovení § 5 občanského zákoníku je rozhodnutím ve věcech soukromoprávních. Pokud tedy v soukromoprávní věci rozhodl na základě speciálního kompetenčního ustanovení § 5 občanského zákoníku správní orgán, může se žalobce obrátit na soud v občanském soudním řízení jednající podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), který pak znovu uváží, zda došlo k zásahu do pokojného stavu, a zda je na místě zásah zakázat nebo uložit obnovení předešlého stavu. O žalobě proti takovému rozhodnutí je tedy příslušný rozhodovat soud v občanském soudním řízení a žaloba ke správnímu soudu je v takových případech nepřijatelná podle ustanovení § 68 písm. b) s.ř.s.

Již bylo zmíněno výše, že v souzené věci žalobce žalobou brojil proti uložené povinnosti obnovit pokojný stav ve smyslu ustanovení § 5 občanského zákoníku. Vzhledem k této skutečnosti je zcela nezpochybnitelné, že se jedná výhradně o soukromoprávní věc, z čehož vyplývá, že zdejší krajský soud, jakožto soud vykonávající správní soudnictví, nemá pravomoc o žalobě s tímto předmětem vůbec rozhodnout (viz ustanovení § 4 s.ř.s.). V takovýchto případech je totiž žaloba pokládána za nepřijatelnou dle ustanovení § 68 písm. b) s.ř.s., neboť se jedná o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. V souzené věci se tudíž jedná o věc podřaditelnou pod ustanovení § 7 odst. 2 o.s.ř., jež projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení za podmínek uvedených v páté části o.s.ř., přičemž v tomto případě je dle ustanovení § 249 o.s.ř. dána věcná příslušnost okresních soudů. V projednávané věci je dle ustanovení § 250 odst. 2 o.s.ř. místně příslušným soudem Okresní soud v Děčíně, neboť předmětem řízení je ochrana před zásahem do pokojného stavu užívání nemovitostí.

Z důvodů shora uvedených soud žalobu dle ustanovení § 46 odst. 2 s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. b) s.ř.s. výrokem ad I) odmítl. Vzhledem k této skutečnosti zdejší soud již dále nerozhodoval o návrhu žalobce na přerušení řízení, resp. o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť v důsledku odmítnutí žaloby pro nepřijatelnost ztrácí opodstatnění.

V důsledku odmítnutí žaloby soud současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. výrokem ad II) nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť v dané věci nebyl soudní poplatek uhrazen.

Poučení:

Žalobce **může** ve sporné věci podat **žalobu** u Okresního soudu v Děčíně v rámci občanského soudního řízení **do jednoho měsíce** od právní moci tohoto usnesení. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že občanské soudní řízení o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 17. července 2013

JUDr. Markéta Lehká. Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Markéta Kubová